

KASIM TEVFIK'İN PALTO ADLI KISA ÖYKÜSÜNDE TOPLUMSAL GERÇEKÇİLİK

The Social Realism in Qasem Tawfik's Very Short Story Named 'Coat'

Mehmet Şirin ÇIKAR

Prof. Dr. Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, İlahiyat Fakültesi, Arap Dili ve Belağatı, msirin@yyu.edu.tr

Murad KAFİ

Öğ. Gör. Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, İlahiyat Fakültesi, Arap Dili ve Belağatı

MAKALE BİLGİSİ

Makale Geçmişi:

Geliş: 15 Ağustos 2018

Kabul: 26 Aralık 2018

Anahtar Kelimeler:

Kasım Tefvik, palto, toplumsal yapı, gerçekçilik, kısa öykü

ÖZET

Sanatın netice olarak bir türlü yansıtma olduğunu göz önüne aldığımızda, bunun gerçekçi olması kimi durumlarda önem arz etmektedir. Bu gerçekçilik toplumla alakalı olduğunda ise toplumun iç yapısını ve dinamiğini belli bir dönem bağlamında kavramasıyla öne çıkar. Ürdünlü romancı Kasım Tefvik'i, Modern Arap Edebiyatında yazmış olduğu romanlarla öne çıkaran en büyük özelliği, Arap toplumunda var olan geleneği eleştirmesi ve kimi zaman ise sınırları zorlayan hayal gücüdür. Romanların yanı sıra 2009 yılında el-Arab el-Yevm gazetesinin edebiyat köşesinde yayınladığı "Palto" adlı kısa öyküsü hem içerik hem de dil bakımından yankı uyandırmıştır. Bu öykünün en büyük özelliklerinden birisi de yaşadığı toplumun yapısını ve öne çıkan bazı olgularını gerçekçi bir üslupla yansıtmaya çalışmıştır. Çalışmamızda bu kısa öykü bağlamında hem Ürdün toplum yapısını hem de Kasım Tefvik'in edebi kişiliğini irdelemeye çalışacağız.

© 2018 PESA Tüm hakları saklıdır

ARTICLE INFO

Article History:

Received: 15 August 2018

Accepted: 26 December 2018

Keywords:

Kasım Tefvik, Coat, Social Structure, Realism, Short Story

© 2018 PESA All rights reserved

ABSTRACT

When we consider that art is a kind of reflection as a result, it is important in some cases that it is realistic. This reality is relevant to society highlights the society's internal structure and dynamics of the grip in the context of a particular period.

Jordanian novelist Qasem Tawfik, generating the largest property ahead with the novels he wrote in modern Arabic literature, criticizing the traditions inherent in Arab society and sometimes is pushing the boundaries of imagination. In addition to the novels, the short story "Palto/Coat" published in the literary corner of the "al-Arab al-Yawm" newspaper in 2009 has echoed both content and language. One of the greatest features of this story of this emulation is trying to reflect the structure of the society in which he lives and some prominent phenomena with a realistic style.

In this short story we will try to examine both Jordanian society structure and the literary personality of Kasım Tefvik.

1. GİRİŞ

Sanatın bir türlü yansıtma olduğu göz önüne alındığında gerçekçi olması büyük önem arz etmektedir. Bu gerçekçilik durumu, ele aldığı toplumla ilgili konuları içerdiğinde toplumun iç yapısını ve dinamiğini irdelemeye çalışır ancak bu belli bir dönemi kapsar. (Beran, 1994:48) Zira dönemin değişmesiyle bu dinamikler ve yapıda da değişiklikler olabilir.

Ancak sanat ehli, toplumla ilgili yakaladığı bir olguyu kendi hayal gücüyle birleştirerek edebi yeteneğinde somutlaştırır. Bu olgunun temel çıkış noktası bir gerçeklikten doğmuş olabilir ancak sanatçının zihninde canlandığında artık abartı ve süslemeyle yeni bir şekil alabilir. Sonuç olarak gerçeklik diye adlandırılan şey, hayatın gerçekliği ile sanatın gerçekliğinin bir noktada çakışmasıdır. (Ören, 2015: 157)

Birey olan kişi ile toplumsal bir varlık olan insan arasında inkâr edilemez bir bağ vardır. Sanatçılar bu bağı nesnelştirebilme imkânına sahiptirler ancak bu durumda sanatçının ideolojisi ile ilintilidir. (Oktay, 1986: 12) Toplumcu gerçeklik, ideolojik tartışmalarda yıllarca konu olmuştur ancak toplumsal gerçeklik ise toplumda var olan bir olguyu belirtmek için kullanılmıştır.

Romancı, hikâyeci Kasım Tevfik, 1954 Filistin'de doğmuş Ürdün vatandaşıdır. Doğup büyüdüğü aile ortamı Ortadoğu aile yapısına uygun çok çocuklu bir ailedir. Ürdün'ün Başkenti Amman'a yerleşen aileyle birlikte orada eğitimini tamamlar. 1978 yılında Arap Dili ve Edebiyatı bölümünden mezun olur.¹ Mezun olduktan sonra bankalarda çalışır ve bu yüzden birçok ülkeyi gezme fırsatı bulur. Çok farklı sınıftan, düşünceden ve yaşam tarzından insanlarla karşılaşır. Bu durum onun edebi kişiliğine yansımış ve ufkunun/hayalinin açılmasına sebep olmuştur. Banka sektöründe emekli oluncaya kadar çalışır ancak emekli olmasıyla beraber artık kendini tamamen edebiyata adar.

Ancak onun edebiyat ile ilgisi üniversite yıllarına dayanır. Yoğun ideolojik ve eylemlerle geçen günlerine rağmen 1974 yılında daha öğrenci iken kısa öyküler yazar ve çeşitli dergi ve gazetelerde yayınlar. Kısa öykülerini "Şimdi Sevinme Zamanımız Geldi" ismiyle 1977 yılında tek bir kitapta toplayarak basar. Bu hem onunu ilk eseri hem de tanınması için ilk fırsatı sayılır.

Yerel ve Arap dünyası edebi çevrelerinde isminden bahsetmeye başlamasıyla birlikte 1974 yılında "Mari Rose Güneş Kentini Anlatır" isimli ilk romanını yayınlar.

Bu romanıyla yeni bir çığır açan Tevfik Kasım'ın başlıca romanları şunlardır;

- Daha Güzel Yer (1987)
- Amman, Son Vird (1992)
- Dud Yaprağı (2000)
- Şandağa (2006)
- İsmi Aşk Olan Bir Hikaye (2009)
- Boks (2010)
- Acı Baden Kokukusu (2014)
- Yerüstündeki Meyhane (2015)
- Çıgıllıklar (2015)
- Son Kuşun Kanaması (2017)

Bu romanlarının yanı sıra kısa öykülerini topladığı; Sevinme Vaktimiz Geldi (1977), Savaş Zamanına Hazırlıklar (1980), Merhaba Ey Amman, Selam Olsun Ey Yıldız (1982), Aşık (1987), Zul Karneyn (2009) gibi eserleri de vardır.

2. EDEBİ KİŞİLİĞİ

Yıllarca gurbet hayatı yaşamasına rağmen edebi şahsiyeti doğup büyüdüğü coğrafya olan Ürdün ve özellikle de Amman'ın gerçek hayatıyla ve yaşantısıyla öne çıkmaktadır. Kendisine bambaşka bir dünya görüşü ve edebi kişilik kazandıran gurbet hayatı aynı zamanda romanlarına da konu olmuştur. Gezdiği ve gördüğü mekanlar ile insanlar arasında bağ kurma ve bu bağdan yola çıkarak eser üretme onun en büyük özelliklerinden biridir. (Obaid, Dustur:8). Yaşadığı kent olan Amman ile ilgili yazdığı eserlerle beraber bu durumun en büyük delili eş-Şandağa adlı romanıdır. Zira o bu romanını Birleşik Arap Emirlikleri'nde çalışırken kaleme almıştır. (Tevfik, eş-Şandağa, 2007). Bu romanında toplumdaki bireyin topluma yabancılaşması konusunu ele alır ve bir taksici üzerinden o topluma yönelik eleştirilerini yapar. Bununla birlikte son yazmış olduğu romanlarından biri olan Hanetun fevke Turab/Yerin Üstündeki Meyhane adlı romanı da mekân-insan ilişkileri eksenindeki olayları ele alan bir eserdir.

Tevfik, kendisiyle yapılan bir söyleşide, yazar ne ister? sorusuna verdiği cevap, aslında onun edebi

¹ www. qasemtawfik.com erişim tarihi, 04.04.2018

yazıtlarındaki amacını ortaya koymaktadır. O bu soruya, “ne ödül almak ne de başka bir şey için değil sadece okunmak için yazıyorum,” şeklinde cevap vermiştir. Bu cevabıyla aslında birikimini ve görüşlerini başkalarıyla paylaşmayı ve böylelikle kendisine dostlar edinmeyi hedeflediğini açık bir dille ifade etmiştir.

Kasım Tevfik'in eserlerinde işlediği temel konularından birisi de kadın sorunu ve kadının gelenek içindeki konumudur. Eserlerinde kadının sahip olması gereken hak ve özgürlükleri savunarak onu bu çarpık gelenek hegemonyasından kurtarılmasını hedeflemektedir. Geleneği eleştirirken kimi zaman baskılara başkaldırma, statükoyu yıkmaya ve kalıplaşmış düşüncelere set çekme niyetiyle cinsellik konusunda sınırları zorlayan vurgular da yapmaktadır.

Yalın dil ile birlikte cesaret Kasım Tevfik'in, okuyucunun romanda var olan olaylar silsilesini *felsefi* ve *kültürel his* ile okuyabilmesini sağlayan temel iki kavram gibi görünmektedir. O, düşünsel ve edebi düşüncesine göre dünyayı, içinde insani çatışmaların olduğu bir kaos/kriz meydanı gibi görmekte ve kendini ondan uzak tutarak, aynı fikirde olduğu insanlarla birlikte toplumdan uzaklaşarak çekişmelerden kendini korumaya gayret etmektedir.

Ona göre, inanç, gelenek ve kültüre uymamasına rağmen Arap toplumlarında yaşanan olayları dile getirebilmek en büyük yaratıcılıktır. (Tevfik, Raihetu levzi'l-murr). Dolayısıyla o, toplumda var olan ancak dile getirilmesi cesaret isteyen konuları edebiyatının merkezine yerleştirir. Zira ona göre edebiyat, bir tarih veya şartların ve ilişkilerin yazılmasını dayattığı bir tecrübe tarlası değildir. Arap Dünyasında yıllardır yaşanan bu kaotik ortam, toplumun geçirdiği merhaleleri şartlarıyla birlikte ifade edecek bir edebi miras oluşturma fırsatının önündeki en büyük engel olmuştur. (*www.thaqaqfat.com* (erişim tarihi 04.04.2018.))

Bu yüzden Kasım Tevfik, yazın söylemini objektif bir şekilde dile getiren romancılardan kabul edilir. Bu durum onu, yazmakla uğraştığı roman yazılarını cesaret, ciddiyet ve açıklıkla edebi bir üslup ile temayüz eden bir kişilik yapmaktadır. Ona göre, dil bir araçtır ve onun görevi dilsel tekniklerle roman dünyasını örmektir. Bu düşünceyle yazar, kendini gizleyerek, kullandığı dil teknikleri vasıtasıyla düşüncelerini romandaki kahramanlara söyler. (el-iyd, 199: 92)

3. KASIM TEVFİK VE KISA ÖYKÜ

Kısa öykü, modern edebiyatta her ne kadar yeni ortaya çıkmış bir tür olarak görülüyorsa da İslam dünyasında geçmişi daha eskilere dayanır. Mesel, fabl, kıssa, menkıbe, fıkra, hikaye isimleriyle edebiyat dünyasında hep var olan türlerle birlikte Arap-İslam Edebiyatına özgü bir edebi tür olan makamât türü yazılar da kısa öykü olarak kabul edilebilir. Cahiliye döneminde *Arap Günleri* ismiyle, toplantılarda dile getirilen kısa öyküler, daha sonra makamat ismiyle öykü, vezinli öykü, şiir, tekerleme gibi edebi türleri içinde barındıran şekil olarak ortaya çıktı ve kendini kabul ettirdi. (Er, (1994: 26)

Çok kısa olması, hızlı ve kolay okunması gibi sahip olduğu özelliklerle romandan ayrılan kısa öykü, doğu ve batı dünyasında tekrar revaç buldu. (Yazıcı, 17:479-80) Kısa öykülerde, roman ve hikâyelerin temel özelliklerini kendinde barındırmasıyla birlikte çok kısa olması bu durumu tetikledi. Zaman, mekan, kahraman, kişiler, edebi üslup gibi temel unsurları barındırmasının yanı sıra yazarın yapmak istediği her şeyi çok kısa bir metin halinde sunması da en önemli özelliklerindedir.

Batı Edebiyatından yapılan çevirilerin de yardımıyla Modern Arap Edebiyatında kısa öykücülük (Uksuse, Kıssa Kasire, Kıssa Kasire Cidden) diğer edebi türlerin önüne geçti. Bu dönemde, Mustafa el-Manfaluti, Halil Mutran, Cubran Halil Cubran, Huseyn Heykel, Taha Hüseyin gibi edebiyatçılar öne çıktı. Bu dönemde kısa öykücülük genellikle gazete ve dergilerin edebiyat köşelerinde kendini gösterdi. (Necm, 1966: 12 vd)

Bilindiği gibi kısa öykü, yazara yeteri kadar alan tanımaz, kendi fikir ve hedefini ifade etmesi için de geniş dilsel bir alan sunmaz. Aksine, hayat, gerçekler ve olayın nabzını tutan bir dile dayanan öykü örüntüsünü bir an önce sunmaya zorlar. Dolayısıyla dil sanatlarını kullanmaktan kaçınarak hikâyenin özgün şekline yoğunlaşır ve can alıcı ibarelerle yazısını tamamlar. Bu durum okuyucu ve yorumcuları da her bir tabire yeni anlamlar yüklemeye zorlar. Yazar bunu da, kısa öykünün sanatsal şekil yapısını yeniden kurarak yapmak zorunda kalır. (Amr, 1998: 29, es-Semadi, 2007: 145)

Kısa öykünün temel unsurlarına bakıldığında şunları görmek mümkündür:

1. Olay, hikâyenin giriş, gelişme ve sonuç bölümlerinden oluşur ve hikâyenin olmazlarından kabul edilir.
2. Kişiler, hikâyedeki olayı gerçekleştiren kişilerdir ya da olaylar kişileri tasvir eder, dolayısıyla olay ile kişilerin birbirinden ayrılması mümkün değildir.
3. Anlam, manasız olayların olması düşünülemez bu yüzden anlam, hikâyeyi telkin ederek olayların ayrıntılarında kendini gösterir.
4. Açıklama/aydınlatma anı, sanatsal içeriğiyle hikâye belli bir konuyu açıklar, bir kişinin veya daha fazla kişilerin hayatındaki konularını tasvir eder ve dolayısıyla yazarın kast ettiği belli bir manayı yerine getirdikten sonra hikâye bitmelidir.

Bu duruma örnek olarak Palto'da geçen sahne önemli olabilir. *"Ona neden güldüğünü sormadan önce, bana şefkatle baktı ve her günkü hüznü, yüzünü yeniden kapladı, gözlerinde açık bir acıyla ve kısık bir sesle bana sordu: Satıcı sana bu paltonun bayanlar için olduğunu söylemedi mi?"* Tevfik sonuç kısmında kullandığı cümleyle hem okuyucuyu aydınlatmış hem de hüzne boğmuştur.

5. Dil ve üslup, hikâyedeki örgü, olayları ortaya çıkaran yazın, diyalog ve dil ile kendini gösterir. Metnin seviyesine göre dilin de farklılık göstermesi kaçınılmazdır. 6. Sanatsal gerçeklik, kısa öykü olay silsilesiyle ilgilenir dolayısıyla abartı, mecaz ve hayal ile birlikte gerçeğe dayanması gerekir. (eş-Şanti: 2010: 184) Palto'da kimi zaman hayal ve mübalağa yoluna gidilmişse de okuyucu adeta gerçek bir olayın içinde bulur kendini.

Tevfik'in en önemli kısa öykülerinden biri olan Palto/mi'taf'ın temel konusu şöyle özetlenebilir: Fakir bir ailede doğup büyüyen anlatıcı, üniversite öğrencisidir ve evden okula yaptığı seferlerde kentin tüm fakirlikleriyle birlikte varlıklı insanların zenginliklerine şahit olmaktadır. Hikâyenin ana konusu olan paltoya geçmeden önce yaşadığı fakirliği, üniversite yaşamından örnekler vererek anlatır. Ancak bu sahneler okuyucuyu sonuca hazırlamak içindir. Üniversite şehrin dışındadır, şehirde var olan yüksek binalar kişiyi soğuktan korurken, üniversitede ise tek koruyucu aşktır. Zira Üniversite etrafı tamamen açıktır ve her taraftan soğuk rüzgârlar esmektedir. Yazar bu özelliklerinden dolayı Üniversitenin bulunduğu mekanı Sibiryaya benzetmektedir.

Amman'ın bu dondurucu soğuşunda okula gidip gelen kahramana bir gün annesi zorluklarla biriktirdiği parasından iki dinar verir ve ikinci el elbise pazarında kendine bir palto almasını ister. Büyük bir sevinçle pazara gider ve sergide dizilmiş mallar arasında kendine uygun bir palto bulur ve hemen giyinir. Annesinden aldığı para da tam yetmektedir. Kendini ısıtan paltoyu alarak büyük bir sevinçle eve döner. Yolda kendini paltolu haliyle, bütün gözlerin kendisine beğeniyle baktığını hayal eder. Bu sevincini annesiyle paylaşacak iken onun alışıksız olmadığı kahkahasıyla karşılaşır. Zira heyecanla aldığı palto bayan paltosudur. Bayan paltosu gösteren düğmeleri, ipekten sarkık iplikleri bile göremediğini anlar.

4. KASIM TEVFİK VE PALTO ADLI KISA ÖYKÜSÜ

Başlık, yazar ile okuyucu arasındaki ilk karşılaşma olduğundan çok büyük önem arz etmektedir. Zira başlık, kısa öyküde, sonuç ile birlikte keşfedilen hikâyenin içeriğinin zenginliğine direk olarak etki eden anahtar hatta anlamsal yoğunluğu barındıran bir gösterge sistemidir. Bu kavramsal çerçevesiyle başlık, dili en verimli bir şekilde kullanmaya ve okuyucuyu en uzak anlamları bulmaya teşvik eden şeydir. Bu yüzden hikâyeye başlığı, yazısına en uygun başlıkla dilsel içeriği görevlendirebildiği oranda yazarın ustalığı olarak da kabul edilir. Nitekim o bu başlıkla, okuyucuyla birlikte sonuca vardığında dikkatleri çekme, sevk alma ve etkiyi uyandırmayı kast etmiş olmalıdır. (Katus, 2001. 6 vd)

Kasım Tevfik'in hikâyesine isim olarak seçtiği Palto kelimesi, okuyucuya hemen bir anlam çerçevesi çizmektedir. Paltonun şekliyle birlikte akla gelen ilk şey, soğuk havadır. Tevfik de, hikâyesine başlarken Amman'da yaşadığı, okula gidip gelmelerinde karşılaştığı zorluklarla birlikte dayanılmaz soğuk hava ile ilgili sahneler sunarak hazırlık yapmaktadır. Öyle ki, dondurucu soğukta insanı ısıtan tek şeyin aşk olduğunu söyleyerek adeta aşkın kimi zaman bir palto görevi gördüğünü sanmaya itmektedir okuyucuyu.

Hikâye, paltonun ortaya çıkan durumuyla birlikte okuyucunun hayal kırıklığı, dehşet, üzüme ile birlikte çok istenilen bir şeyin elden kayıp gitmesine hayıflanmasıyla sonuçlanmaktadır. Ancak bu durum okuyucuyu hikâyeyi tekrar tekrar okumaya da itmektedir.

Paradoks, metne anlamsal içerikler yükleme gücünden dolayı kısa öykünün en temel tekniği olarak kabul edilir. Bu durum okuyucuyu, tahlil yapmak veya öykünün atmosferini anlamak için defalarca okumaya zorlayan, onu zorunlu bir durumun varlığını sanmaya iter. Hikâyeci, kimi zaman zıtlıkları karşılaştırarak hikâyesine şekil ve içerik açısından yeni anlamlar katar ve kimi zaman da bunu komiklikleri ortaya çıkarıp güldürmek için yapar. (es-Simadi 2007:149)

Nitekim bu durumu Palto'da görmek mümkündür; yazar soğuk hava ve etkilerini anlatırken kimi zaman insanlar arasındaki sınıfların kalktığını dile getirirken kimi zaman da ait olduğu alt sınıfın özelliklerini de dile getirmekten kaçınmaz. Yazar sonuç kısmında kısa öykülere özgü bir durum olan yoğunluğu çok usta bir şekilde kullanmıştır: *Annem, paltonun hardal sarısı rengini görür görmez, fal taşı gibi açılmış gözleriyle beni karşıladı. Paltoyu benden aldı, elleriyle yokladı, gözlerindeki hayret geçti ve aniden yere serilecek şekilde kahkahalar attı. Ona niçin güldüğünü sormadan, şefkat dolu gözlerle ağlayacak şekilde bana baktı ve dedi ki; Satıcı, bu paltonun bayan paltosu olduğunu söylemedi mi?* Bu paragrafta, sevinç- hüznün, acıma- kınama, gülme-ağlama ile birlikte büyük bir hayal kırıklığı işlenmiştir. Okuyucu bu paragrafları okuduktan sonra, kahraman bu duruma niçin düştü? Sorusunu sorup tekrar tekrar okumak ister.

Başlangıç ve sonuç: normal öykü ve romanın aksine kısa öykünün hacminden dolayı başlangıç ve sonucun büyük önemi vardır ve bu ikisi hikâyenin yapısını birlikte kurarlar. Başlangıçta anlam ve vurgu yönünden zengin, çekici ve ilginç ifadeler kullanılır ve sonuç kısmına ise öykünün kendisiyle bittiği beğeni ve dehşete düşürme ameliyesi icra edilir. Hikâyecinin, işini bitirdiği sonuç, okuyucunun bu sonuçta meydana gelen edebi basamaklarda durup hedeflediği yorum ve tahlil ameliyesinin de başlangıcını oluşturmaktadır. (es-Simadi, 2007:149)

Tefik annesiyle olan diyalogundan sonra bir monolog şeklinde hikâyeyi bitirir: *Paltonun yan tarafında sarkmış ipek iplikte örülmüş iki adet ipliğe dikkat etmemişim, bu iki ipin ne olduğunu açıklaması gerekirken açıklamayan satıcıya da sormadım!* Yazar bu bir paltoya ihtiyaç duyuyordu, ilk giydiğinden itibaren hissettiği sıcaklık belki de tüm bunları sormasını kendisine unutturmuştur.

Bu durumu da Palto'da çok net görmekteyiz, başlangıçta okuyucuyu hazırlamaya ve dikkatini yoğunlaştırmaya çalışan betimlemelerden sonra aniden sunulan sonuç aynı zamanda hikâyenin bir daha okunmasını tetiklemektedir.

Hikâyede süregiden toplumsal yapı:

Sanatın bir yansıtma olduğu gerçeğinden yola çıkarak yansıtmanın gerçekçilik ve doğalcılık şeklinde ikiye ayrıldığı söylenebilir. (Moran, Edebiyatı kuramları s, 47) bunlardan özellikle birincisi sosyal gerçekliği yansıtabilir. Gerçeklik ise, yazarın görevi toplumun belli bir dönemdeki gelişimi doğrultusunu belirleyen tarihi güçleri yani toplumun iç yapısını ve dinamiğini kavramaktır. Başka bir deyişle kişiler, olaylar ve durumlarla bu tarihi güçlere somutluluk kazandırır. Öyleyse eserdeki kişilerin olayların tipik olması gerekir ki toplumsal gerçekliği yansıtılsın. (Moran, edebiyat kuramları s, 48)

Toplumsal gerçeklikten kasıt, bir şeyi olduğu gibi yansıtma veya fotoğrafını çekme değildir. Aksine yazar, toplumla ilgili, kişi, olay, mekânı gerçekliğinden alıp onu sanatsal bir yapı ile yeniden sunar. Bu yüzden ki realistler, metinlerini gereksiz süslerden kaçınarak oluştururlar. Kullandıkları sanatlar da okuyucuda daha fazla etki bırakmak içindir. (Fadl, 1980: 13 vd)

Kasım Tefik kısa öyküsünde Ürdün toplumuyla ilgili sınıfsal farklılığı çarpıcı bir şekilde yansıtılmaktadır. Yazar Üniversiteyi tam bir eşitliği sağlayan bir mekan olarak tanıtmaktadır. Ona göre, Cumartesi gününden çarşambaya kadar bütün sınıfsal tabakaların terk edildiği, çok farklı kişilerin çocuklarının aynı sınıfta ve aynı sırada oturduklarını ve defter kitap alış verişinde bulduklarını memnuniyetle anlatır. Ancak tüm bunlara rağmen, Üniversitenin kafeteryasından aldığı bir peynir çeşidini vafş ederken daha önce bunun birçok çeşitlerinin olduğunu da öğrendiğini belirtir.

Hikâyenin dili, yazar yaşadığı bir olayı anlatmaya yoğunlaştığı için en güzel şekilde belirtmek istemiş ve günlük dilde kullanılan casher, otostop, paşa gibi yabancı kelimeleri de kullanmaktan geri

durmamıştır.

KAYNAKÇA

-www.thaqafat.com. 04.04.2018

-AMR, Mahluf (1998), Mazahiru't-tevdid fi'l-kissati'l-kasira bi'l-Cezair, İttihadi'l-Kuttabi'l-Arab.

-ER, Rahmi,(1994), Bedi'uzzaman el-Hemedani ve Makameleri, Milli Eğitim Basımevi, İstanbul,

-FADL, Salah (1980), Menhucu'l-vakiiyye fi'l-ibdai'l-Arabi, Daru'l-Maarif, Kahire.

- el-HAMDAVİ, Cemil (1993), Bunyetu'n-nassi's-serdi, Merkezu's-Sekafiyi'l-Arabi, Beyrut.

-HUSAM, el-Hatib, (1998), el-Kissatu'l-kasira fi Suriya, Dımaşk.

-el-İYD, Yumna (1999), tekniyatı's-serdi'r-rivai fi davi'l-menheci'l-bunyevi, Daru'l-Farabi, Beyrut.

-KUTTUS, Bessam (1980), Simyau'l-unvan, Mektebetu Kettane, Ürdün.

- MORAN, Berna, (1994), Edebiyat Kuramları ve Eleştiri, Cem Yayınevi, İstanbul.

-NECM, Yusuf Muhammed, (19669, el-Kissatu fi'l-Edebi'l-Arabi'l-hadis, Darus-Sekafete, Beyrut.

-en-NESSAC, Seyyid Hamid, (1984), Tatavuru fenni'l-kassati'l-kasira fi Mısır, Daru'l-Ma'arif, Kahire.

----- (1988), İtticahatu'l-kissati'l-Mısıriyyi'l-kasira, Mektebetu Ğarib, Kahire.

-OBAİD, Mohamed Saber, (2014), Amman, el-mekan es-serdi kema yerahu er-ravi Kasım Tevfik, Dustur (Ürdün)

-OKTAY, Ahmet, (1986), Topulmcu Gerçekliğin Kaynakları, BFS Yayınları, İstanbul.

-ÖREN, Aytaç, (2015), Edebiyatta Kurgusal Gerçeklik, RTE Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, Cilt 1, sayı 2, s.156-62)

-es-SAMADİ, İmtinan (2007), el-Kissatu'l-kasira cidden beyne işkaliyyeti'l-mustalah ve vuduhi'r-ru'ye, Mecelletu Dirasati'l-Ulumi'l-İnsaniyye ve'l-İctimaiyye, Amman, Cilt 34 Sayı 1.

-eş-SANTİ, Muhammed (2010), Fennu't-tahriri'l-Arabi, Daru'l-Endelus, Hail.

-ŞEHAB, Usame (2013), el-İtticahu'l-vakikii oe'r-rivayeti'n-niseviyye fi'l-Urdun ve Filistin, Mecelletu Camieti Dımaşk, Cilt 29 Sayı 1-2.